

**Maijmånadz margfaldige
liufigheet, wedh den
ehrwyrdige och wällärde,
herr ...**

Tolpo, Simon Johannis,

1 Ic 1682 Mollerus, Mattihas

National Library
of Sweden

Majmånad; margsaldige Ljufligheet/

Wedh den

Ehrewyrdige och Wällärde/

Her: **MATTHIÆ**

MOLLERI,

Wälförordnade **PASTORIS**

ythi Måndyharju Sochn/

B R U D G U M M E N S:

Sampe den

Ehrebörne/ Gudfruchrige och Dngderike Jungfruns/

L. Sigrid; Arfved; Dotters

FORSTADIÆ;

Den Ehrewyrdige och Höglärde Herrens/

Mag. ARVIDI FORSTADII,

Wälmeriterade Dom-Probsts och Pastoris ythi Wåborgs

Stadh/ lärdsfellige Dotters/

B R U D E N S:

Heders-Dagh och Bröllops Gäst/ som medh Christlige Ceremonier
firades och begicks i Wåborg den 9. Maj Anno 1682.

The Hederwårde unge *Contubenterne* til förmodeligit Wälbehagh i Ha-
stighet bestrefwen af deras Gynnare/ goda Wänner och Swågrar.

Tryckt i Åbo/ af Johan Winter/ Kongl. Boktr.

Åhr 1682,

1682

18

Ar som then skära Sool i Twillingarn'
inträder; (ej gläder?)

Af alt thet skapat är/ hwadh är som sigh
Mång skön och härlig Frucht/tå Jor-
den från sig geer; Löfte seer.

I Angiar och i Skogh/man Lust och
Then gansta Fogla Staar/ medh artigh
Röst och Tunga/

Medh Stamma skön och liuff/ sin Skapare loffunga.

The föllias hooptals äth; hwar går til Wakan sin/

Sigh fogar hoop medh den/ medh Lust och löjlig Mån.

An seen hufotad Diur som på Land och Watern brumma/
Mån de i thenna tindh/en sluktan Lust försumma?

Nej; medh sin Waka de nogh tindhigt haa sigh fram;

Här ingen lättlöds fins; här achtar hwar sitt Nam.

Men af then Fiske Hoop som vthi Watern smngga/

För annat här vthi/ hwem kan dem öfwernga?

Ej! paarar sigh och ju den heela Ormehoop/

Som fins i Klufftor hård; mängstädz i Jordens Groop.

När som ostäligh Diur sigh mände såledz paora;

Hur' skal Wenskian då/ i detta Fallet wara?

Hon må ej ogiffit gå/ men sigh en Waka taa/

Af den hon all sin tindh kan Hielp och Nöje haa.

Jördensuld BRUDGUM wår/ sigh myckit wål betäncker/

Som til en Jungfru from/ sin Hogh och Hierta läncker;

Sigh

Sigh söker kunna få en timmligh Frögd och Noo;
 Och medh sin SJORD fraak/ i Glädie sammanboo.
 Rättisä MOLLERE godh; Gudh må Ehrt Wärdet befrämia!
 Ni I medh Maten Ehr må lefwa i godh Sämia!
 I Jungfru from och still/ Ehr önskan haan nu nådt;
 En wacker Prästeman/ af Gudh i hastwen sådt.
 Som Gudh behagar haar/ så detta Wärdet drifwa/
 Han wille altförty/ all Lycko der til gifwa!
 Föröka Eder Södh! wälsigna både Iwä!
 Och vthi Himmelrikt/ Ehr Glädie låta få!

The Hederwärda unga Contrahenterne til förmoder-
 ligt Wälbehagh/ i sörsta Hastigheet effter we-
 derbrändernes Åstundan strifwie af

SIMON TÄLPO.

Du öpnar Jorden sigh/ nu grönstas alla Lunder;
 Och Wären nalkas wil/ Solen stån måst all
 Stunder. ma opp;
 Trådn knoppas nu ochsä/ Blomstren the kom-
 Altting nu gläder sig/ som anda haor och tropp.
 Gräs/ örter stå i floor/ Steglizan nu och höres/
 Ut när man sådant seer/ wist Hiertat ther af röres/
 På Engiar och i Skogh/ ther man spazera går/
 Mång liufligh ögons Lust/ man ther och städa får.
 All Diur the para sigh/ the sökia hwar sin Mata/
 Och i så liufligh rydh/ wil ingen sin försaka.
 In summa alla Diur/ och Foglar vthi Skogh:
 Sampt Fiskar vthi När/ i Siögar och i Flodh/
 The öfwa Kidrligheet/ hwarandra the och stöta/
 Medh inbördes Troobheet/ sin Mata städz bemöta.
 Nir Sunnan Wädret warmt/ rustar i Löfwen små/
 Och bäckar af och an/ surra och sachra gå/
 Så plåga Damor sijn/ ja hålst om affton Stunder/
 Tillsamman samta sigh/ besökia wackra Lunder/

För.

Förlusta sig thet hoos/ af Marckens sköna Lucht/
 Thet Blomster och mång det bepryder honom smukt.
 Wngswänner och så wäl/ then samma Wägen hitta
 Fullsöllia thetas Spår/ och genom Stogen titta.
 O! hwadh för ädelt Ting/ är lefwa så i Lust!
 För Dwinna och för Man/ tillsamman vthan Pust.
 Wäl är fördenkuld Ehr Her BRUDGUM som haan funnit
 En ädel Rosenqwist/ och til Ehr kärste wunnit;
 Hon är Ehr Hiertans tiär/ Ehr Statt/ Ehr bästa Tröst/
 Then Eder frögda kan/ och framman til sitt Bröst.
 Lefwen nu altijdh wäl! Gudh öke Edra Dagar!
 Then som i Himbla boor/ hans Hand alting wäl lagar;
 Och när J äntligh döo/ han tage Ehr til sig!
 Och bland sin Engla-Chor/ insättie ewigligh!
 Effter Anmodan i största hast ensafdeligen sammanfattaet

2f
 E N T H C U P R Æ U S .

Confluite cives,
 Wiburgum peculiare parat nuptias.
MOLLERUS FORSTADIAM,
 Pastor, ArchiPræpositi Theologi filiam,
 Viduus Virginem,
 Sibi sociat.
 Dignissimus affinitate theologicâ,
 Qui cœlesti verbo pascit ovile Dei;
 Nec minus Sponsâ virgine dignus,
 Qui virgines olim musas coluit.
 Illam vel binâ ratione diceret vestalem:
 Divinum ignem in domo Parentis servavit;
 Nunc itidem cum amoris igne in arâ
MOLLERI eundem custodiet.
O felicem SPONSUM, apud castam,
Hanc SPONSAM!
 Theologicè enim felix est, Æquas

Æquas ac conciinnas leges connubii

Proclamant rationes,

Innuunt oracula divina,

Utinam

Frugiferas & concordēs comprobet eventus!

Sed quid ni aderit concordia,

Ubi fundamentum ponit pietas?

Quid ni aderit fertilitas,

Ubi precum vigent litamina?

Dotem ipsa affert pietatem

Ex hæreditate Theologicâ;

In pactis dotalitiis reperit sedulitatem

Ex connubio sacerdotali,

Ergo cives plaudite!

Nova Sponsa novis acclamationibus inauguranda;

Pia virgo piis precibus dimittenda.

Seqvimini cives, musa præcinit:

Vive cajo cum tuo cajo!

Vive Theologica filia in osculis Pastoris;

Theologicè in animo lata,

Sacerdotaliter in domo sedula!

Quin imò procrea, quod conjugibus familiare,

Non MOLLEROS tantum, sed & FORSTADIAS,

Ut posteritas nihil non debeat

Thalamo.

Plura non addo:

Omnia saltent repetam, non nova occinam:

Vige SPONSE, gaude SPONSA!

Sit tibi torus lætus,

Ac molliter cum MOLLERO membra

Quiescant!

In Solennem cedarum festivitatem, honestissimis

Neonymphis scripsit honori ergo

A. ALOPÆUS.

21

Et

I Spörsmaal iagh här medh/ wil nu för Ehr
framdraga /
Hög Förmäm Gäster all: lären Ehr det behaga!
Men i Ungswänner hälst / som en gång skull'
gift bli;

Dch med de sagra möör, bruka ehrt tidsfördrif.

Ut i Jungfrur och eij / mä sitta sorgse rista /
Ehr iagh och hafwer tänkt / medh Gätan min förlysta.
Hwem är så snabb i Dag / som mitt Wahl träffar an?
Hon skal til sin Wän sä / en Ubrbar vnger Man.
I fordom Tüd iagh swar / Wantwyrdat / heel förachtat /
Snart slängder hjrt / snart dht / af allom wräckt och kastat;
Nu tienar iagh stoort Roos / i Wyborgz Stadh och Dn /
Uthaf Gästerne all; som höra sä mitt Gny.
Hjrtburin iagh wist är / vpsälte / iagh mäng bedrager /
Iagh mängen från Godz / Liff / från Ubra / Wälstånd tager /
Doch huru som iagh hälst / migh brukar och beteer /
Hwar Man migh godt Beröm / och stoort et Loford geer /
Hälst då iagh brastar högt / wil där til Jungfrur drifwa /
Ut de medh Gladlynt Modh / måtte lustige blifwa /
Dch see sig fulnart om / efter en fraker Dräng /
Medh den som de gestwint / på golfwet göra swäng /
Ingaledz skal iagh migh / nu Trumphen tee och itga /
Men laga sluft ästadh / Jungfrur at danka / nija.
Dch om skönt någon här / aldrigh sä Förmäm är /
Skal iagh henne ändå / bringa til mitt Begär.
Om hon sigh Frömmet teer; af migh sigh låter böija /
Då skal iagh eij vchbli / eij länge då fördröija
Ut låda henne fram af Säter sitt på Plaän /
Till låta klada sig / efter Bröllopsz Sedwaan.
Ställer hon Sedig sig / som Jungfrur mäst plää zjra
Iagh blifwer willigh då / meer henne til at sjra;
Så wil iagh och medh Lust / äth henne gee den Frögd /
Hwar af hon fyllest nogh / skal blifwa mätt och nögd!

Iagh

Jagh haar nu warit fram (och wil mitt Modh förstäcka)
 Bland förnäm Gäster mång / ja Damor mycket fåca/
 Medh det Hopp at mitt Taal / som alt är ej så jempe/
 Må det Andömmen få / at det är idelt Stämt!
 I korthet til besluut (BRUDGUM och BRUD til heder)
 Endr hwar Swän / sin Wän / til lustig Dans framleeder/
 Så kommen och i hogh / hwadh iagh Ehr råda wil/
 Hwar söke sin Gelik: eliest går ej wäl til.
 Men då i springen bäst / och Eder roligh ställen /
 Förgäten icke bort / at då i troligh fällen
 En önskan för Brud-Paar: til lyfelig Lyfslydh lång/
 Ut dhe må grönstas wäl / och see Lyfs-Plantor mång.
 Det haar iagh göra tänkt: det wil iagh altidh önska:
 Gudh gifwe lycka godh! Gudh låt Ehr länge grönstka!
 Edert förnämna Slächt / til Hugnad och floor Roo!
 Gudh Ehr i ächta Ständ / låte lång sammanbo!
 Men när den grymme Dödh / Ehr hädan en gång rycker
 Ifrån det myckna Qwaal / som en i Wärlden trycker;
 Hoos Gudh i Himmelryk / den Spys som ewigh är
 Må ymnigt gifwas Ehr / af Gudh wår Fader får!

Det Hederwärda Brudeparet efter Afstundan
 til skyldig Tienst erwisande ibland älig-
 giande Förhinder / således förönskar

ANDREAS Ahlgreen A. F.

Wjlb.

I Edlare Statt är i Werldenne at finna
 Lyf: hwar man söka wil / än en Gudfruchtigh
 Qwinna;

Hon sannerliga är effter Salomons Ord:
 Bättre än fåfång Frögd som brutligh är på
 Jord.

Hon tröstar Mannen sin både Affton och Morgon;
 I Medh-och i Mootgång är hon hans Tröst i Sorgen.

Hon

Hon seer til huru det i hennes Huus tilstår;
 Och lagar at det wäl allestädes tilgår.
 Dhe gamble Munkar grä och sådane fler' andra
 Dhe detta Ständ för små; otidigt der på klandra.
 In dhe Gudz Ordning här/ försmäda och wandhra;
 Och medh sin heela hoop lära en Diefla Lära.
 Men sij! wår Herz BRUDGUM fast annat nu besinner
 I thet han sigh til Hielp en Dygdygh Mafa winner.
 Som Gudh så lagat har/ at dhe hwar annan få
 Ut de godt Hiertelagh/ haa til hwar annan mä.
 Så önske wij altidh at Gudh af Himmels Högden
 Wille förläna dem den selfönskade Frögden!
 Han gifwe dem all Roo! och mången roligh' Dagh!
 Lifz Frucht och Plantor mång/ af Hiertat önskar iagh!

Vorum.

 Uctor conjugij Deus ex alto benedicat
 Inceptis! Thalamum fecundet pignore lecti
 Permulto, ante suis quam mensibus exeat annus
 Quod referat pietate suos cultuque parentes!
 A radisque procul uestris fumosque volantes
 Ac mala cuncta abigat juga per vicina Iehoua!
 Ex animi voto succedant prosperè queque!
 Fata sinunt terris dum vos, his vivere & esse;
 Aligeros inter wigiles, post vivite mortem!
 Cantantes sanctus sanctus sit trinus & unus!

Hæc paucula in felix conju-
gij auspiciu apposuit

HENRICUS FORSTADIUS.

